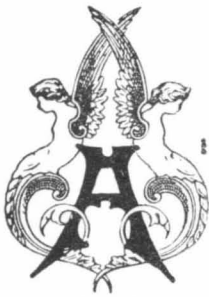

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ EDWIN RUTT

ΑΧΡΗΣΤΑ, ΚΑΜΜΕΝΑ ΣΠΙΡΤΑ!...

ΠΟ κεί που στεκόταν, πίσω από το παρρόθυρο της σάλας του χορού της Λέσχης, η Τζούλια Βάναρτ είδε τον Βάνα Πάτιν μισόγυρο του κάτω στον κήπο. "Ερριξε μία γρήγορη ματιά γύρω της, είδε ότι ο άνδρας της χόρευε εκείνη τη στιγμή με τη Νάν Πάτιν και έπωφελήθηκε της ευκαιρίας. Απαρτήρηθη, έβηκε από τη σάλα του χορού και κατέβηκε στον κήπο να συναντήσει τον Βάνα.

"Από καιρό τώρα, η Τζούλια φλερτάρει με τον Βάνα και μάταια προσπαθούσε να τον μπλέξει στα δίχτυα της, όπως είχε κάνει ως τότε με τούσους άλλους νέους, κατά προτίμησιν με τούσους ζυγυγούς τόν φιληνάων της. "Ως τότε, ο μόνος που είχε φανεί αδιάφορος απέναντί της ήταν ο Βάνα και πεισιμωμένη για την περιφρόνησι αυτή της όμορφιάς της, η Τζούλια είχε θαλάη να νικήση άλλη μία φορά! Και τώρα ακόμα, πού η Τζούλια είχε παντρευτεί, εξακολουθούσε το επικίνδυνο παιχνίδι της! Στην αρχή, ο άνδρας της ο Χάλ της είχε κάνει μερικές σκληρές ζηλοτυπίας, την είχε απειλήσει κιόλας, αλλά η Τζούλια γελούσε πάντοτε και του έλεγε ότι λίγο φλέρτ δεν ήταν τίποτε κακό.

"Ετσι, οια-οια, ο άνδρας της είχε πάψει να της κάνει παρατηρήσεις. Η ζωή χωρίς φλέρτ, χωρίς μερικούς κινδύνους, δεν είχε χάρη. Σάν τα παιδάκια που ανθούν σπύρτα και διασκεδάσουν με την σύντομη φλόγα τους, έτσι κι η Τζούλια τρέλαινόταν για ένα γρήγορο, κρυφό, τρελό φίλι, κλεμμένο από τούσους αυχίζους τών άλλων...

"Αλλά, Βάνα! φώναξε η νέα καθώς πλησίασε εκεί που στεκόταν ο Πάτιν. Κάτι μόνος σου; Θέλεις την συντροφια μου, ή με... φθοβάσαι; Γιατί αλλιώς δεν μπορώ να ξεγήγησω γιατί μ' αποφεύγεις.

"Αν σε φοβούμαι, Τζούλια! 'Αλλά γιατί!

"Γιατί στον κύκλο μας έχω τη φήμη πως είμαι επικίνδυνη!

"Δεν φοβούμαι τόν κίνδυνο! Μ' άρσειε μάάλιστα! Απάτησες ο νέος. 'Αλλά εσύ είσαι παράξενη και δεν ξέρει κανείς πως να φερθή μαζί σου!

"Εγώ παράξενη! 'Αλλά, Βάνα, η διαγωγή σου απέναντί μου είναι προσβλητική! Γιατί όταν αποφεύγει κανείς την συναντροφή μίας γυναίκας, είναι σαν να τη θρίζει...

"Ο νέος φάνηκε στενοχωρημένος και διατακτικά είπες:

"Η Νάν μου λέει πολλές φορές πως είμαι λίγο απότομος. "Ως τώρα όμως δεν φαντάστηκα πως κι' άλλοι το παρατήρησαν αυτό... 'Αλλά, άν, όπως λές, σε απέφευγα, τό έκανα γιατί νόμιζα πως εσύ κι' ο Χάλ είστε πολύ αγαπημένοι κι' επομένως... Δεν νόμιζα ποτέ πως η επιφυλακτικότη μου θα ήταν προσβλητική για σένα...

"Η Τζούλια τόν κύτταξε κατάματα, έπιμωμένη! Και εσφονικά, ο νέος την άρπαξε στην άγκαλιά του, την φίλησε παράφορα, ο άμέσως κατόπι την έσπραξε μακριά, απότομα.

"Με συγχωρείς, Τζούλια! είπε με πηγυμένη φωνή, παραφέρθηκα! Μά είσαι τόσο όμορφη!... Τόσο προκλητική!

Χωρίς να πούν άλλη λέξη, οι δύο νέοι επέστρεψαν στη Λέσχη. Ο Χάλ στεκόταν στην ταράτσα. Το πρόσωπό του φαινόταν κουρασμένο, τό ύψος του θαρραστημένο, άπογοητευμένο! Τόν τελευταίο καιρό, έτσι ήταν πάντοτε, άκερος και λιγδολογος. Κι' όσο η Τζούλια έβλεπε την νευρικότητά του, τόσο τόν εύρισκε πληκτικό, και φλερτάρειε γιανά διασκεδάση τότε με τόν Ξανα, τότε με τόν άλλον...

Χωρίς ν' ανταλλάξουν μία λέξη, η Τζούλια κι' ο Χάλ επέστρεψαν στο σπίτι τους.

Πέρασαν αρκετές μέρες, χωρίς η Τζούλια να τύχη να θηκεθί μόνι της με τόν Βάνα. "Οχι έθέσασ πως τόν αγαπούσε—η Τζούλια κορόιδευε τά βαθιά αισθήματα, τούς ρωμαντισμούς—άλλά ήθελε να διασκεδάση την πληγή της! Μία μέρα έτυχε να πληροφορηθή, ότι τό απόγευμα εκείνο, ο Βάνα δεν είχε δουλειά κι' επρόκειτο να πάη στη Λέσχη να παίξη μπριτζ. Πιθανόν η Νάν θα πήγαινε στο τένις. Η Τζούλια πήρε μία τολμηρά απόφασι. "Εγραψε στον Βάνα κι' έστειλε τό σημείωμα στη Λέσχη του.

Με την πρόφασιν πως ήθελε να

τόν ρωτήση για κάποια σπουδαία ύπόθεσί της, του έδωσε ραντεβού κοντά τό «πατινάζ», έρημο εκείνη την εποχή. "Ήταν περιέργη να ίδη άν θα πήγαινε...

Την ώρισμένη ώρα, η Τζούλια ντύθηκε μ' ένα κομψό μαύρο φόρεμα, έβασε με χάρη ένα μαύρο καπελλάκι άπάνω στα ξανθά μαλλιά της και κατόπι με τό μικρό αυτοκίνητό της πήγε στο ραντεβού. Δεν περίμενε εκεί πολλή ώρα. Σε λίγο άκουσε πίσω της τόν θόμβο μίας μηχανής και χωρίς να γυρίση να κυττάξη περίμενε να πλησιάση ο Βάνα. Πράγματι, τό αυτοκίνητο στάθηκε εκεί κοντά. Βήματα άντήχσαν πίσω της και μία φωνή, όχι η φωνή του Βάνα, αλλά της γυναίκας του, έλεγε:

"'Αλλά, Τζούλια! Φαίνεται παραξενεμένη πού με θλέπεις εδώ, Ξ; Πιθανόν να περιμενες κανέναν άλλον!... 'Αλλά άς μην παίζουμε με τά λόγια! Προτού πάω στο τένις, πέρασα από τη Λέσχη, εκεί μού έβασαν αυτό τό σημείωμά σου...

"Η Τζούλια είχε σταθή, αστασιμένη στην αρχή, μά άμέσως κατόπι συνήλθε και ρώτησε ειρωνικά:

"Συνηθίζεις λοιπόν να διαβάξεις γράμματα που δεν απευθύνονται σε σένα;... Καί πηγαίνεις στο ραντεβού τό άνδρος σου;...

"Διαβάξω τά γράμματα του άνδρος μου όταν προέρχονται από άλλες γυναίκες και ήρθα σ' αυτό τό ραντεβού, για τό ότσιο ο Βάνα δεν έμαθε τίποτε!... Θέλω να σε προειδοποιήσω, Τζούλια! Θα σε παρακαλέσω ν' άφήσης τόν άνδρα μου ήσυχο!...

"Ω! μά δεν σκοπεύω να σου τόν πάρω, αγαπητή μου! άπάντησε η Τζούλια με ειρωνικό ύφος. Τι να τόν κάνω!

"Αυτό τό ξέρω! Γιατί άλλως, θα φερόμουν διαφορετικά! Ξέρω πως τό κάνεις για να διασκεδάσης την πληγή σου... 'Αλλά ο Βάνα είναι σαν άλλους τούς άνδρας, όσο τόν άφηση κανείς ήσυχο, μά καλά... Προτιμώ όμως να μη φλερτάρη κανέζυ του... "Αν όμως τόν αγαπάς σ' αλήθεια και σ' αγαπά κι' αυτός, τότε τό πράγμα διαφέρει...

"'Αλλά σου είπα, Νάν, μπορείς να μένης ήσυχη, δεν τόν αγαπά!

"Τότε, σου επαναλαμβάνω, άφησε τον ήσυχο! 'Αλλιώς...

"'Αλλιώς τί; ρώτησε η Τζούλια προκλητικά. "Αν δεν τόν άφησω!

"Η Νάν την κύτταξε μία στιγμή κατάματα, κατόπι άνοιξε την τσάντα της κι' εινε μετάλλιο αντικείμενο έλαμψε μέσα στο χέρι της. "Η Νάν κρατούσε ένα περιττόφο! Χωρίς να θέλη η Τζούλια χλωμίασε. Ωστόσο είπε με φαινομενική άπάθεια:

"'Ανυστο παιχνιδάκι κρατάς στα χέρια σου, Νάν, κι' επικίνδυνο!

"Λοιπόν άκουσε, Τζούλια, η θ' άφήσης ήσυχο τόν Βάνα, άφου δεν τόν αγαπάς η αλλιώς...

"Ισως σου φαίνομαι μελοδραματική, γελούσι! 'Αλλά σου μιλω! Πιθανόν να μη τό καταλαβαίνεις εσύ αυτό! Μά εινε η αλήθεια! "Εμείς δεν είχαμε πλουσίους γονείς, όπως εσύ. Κανένας δεν μας εθώθησε. Μόνοι μας, με χιλια δυό θάσασια, δημιουργήσαμε την εύτυχια μας. Δεν έννοώ να τη χάσω τώρα για ένα άπλο καρπίσιο μίας άχρηστης, επιπόλαιας γυναίκας, όπως είσαι σού! Βγάλ' τό από τό νού σου!...

"Ευχαριστώ! "Ωστε είμαι μία άχρηστη, επιπόλαια γυναίκα, άχρηστη, επιπόλαια γυναίκα, Ξ; "Ναι! Τζούλια! "Ισως δεν φταίς εσύ, αλλά μοιάζεις μ' ένα καμμένο σπύρτο, κι' ο άνδρας σου τό ίδιο!...

"Δεν σε καταλαβαίνω τίθελεις να πής;

"Θέλω να πώ, ότι χαρήκατε μονομιάς δια τ' αγαθά χωρίς να κοπιάσετε όπως εμείς. Καί έπειδή δεν έχετε κανένα σκοπό στη ζωή σας, πηγαίνετε, εσύ τουλάχιστον... "Όσο για τόν

"Ενα μικρό μετάλλιο αντικείμενο λαμποκοπούσε μέσα στο χέρι της...

Χάλ, ώ, τόν κακομοίρη! Πόσο άπογοητευμένος πρέπει νάναι!...
—Δέν νομίζεις πώς προχωρείς πολύ; Τί ξέρεις εσύ γιά τόν Χάλ;...

—Μέ προκάλεσες και σου είπα τήν γνώμη μου!... "Όπως τά παιδιά τού άνάθου ένα σπύρτο και γελοίο και διασκεδάσουν μέ τήν στιγμιαία λάμψη του, έτσι και σεις!... Πόσο σές λυπούμαι!..."

Χωρίς νά προσθέσει άλλη λέξη, ή Νάν Ξαναγύρισε στό αυτοκίνητό της, ενώ ή Τζούλια άποακρυόνταν γρήγορα γιά νά μή ιδή ή άλλη τά δάκρυά της!...

Γιά δύο-τρεις μέρες ή Τζούλια φαινόταν σκεπτική. Τά λόγια της Νάν της είχαν κάνει έντύπωση. Κατόπιν όμως άρχισε νά γελά μόνη της, περιφρονητικά, γιά τόν ρωμαντισμό της φίλης της. Καί πεισματική γιά τά πειρακτικά λόγια της, θέλησε νά έκδικηθή. Τώρα δέν της άρκοῦσε ένα άπλό φλέρτ, ήθελε κάτι περισσότερο! "Όσο γιά τόν Χάλ, λίγο τήν έννοιαζε! "Ένα άπόγευμα ή Τζούλια πήρε τόν Βάνα στό τηλέφωνο και προκλητικά τού έβωσε ραντεβού σ' ένα τή-ρούμ. "Έκεινος δίστασε στήν άρχή, τέλος όμως δέχτηκε. Οι δύο νέοι συναντήθηκαν στήν άριστή ώρα. "Άλλά ή Τζούλια φαινόταν συλλογισμένη κι' ό τρόπος τού Βάνα ήταν μάλλον ψυχρός.

Σαφικά ή Τζούλια άνοιξε διάπλατα τά μάτια της και παρξενεμένη κίτταξε ένα ζευγάρι πού χόρευε στή μέση της σάλας. "Η νέα ήταν μιά χαριτωμένη κοπέλλα μέ συμπαθητική φυσιογνωμία. Μά ή Τζούλια δέν κίτταξε τόσο αατήν, όσο τόν καθαλιέρο της. "Ό χορευτής πού τήν κρατούσε σφιγμένη άπάνω του και της φιθύριζε κάτι στ' αῦτι, δέν ήταν άλλος παρά ό Χάλ, ό άνδρας της! Νομοιαίς ή Τζούλια έννοιωσε, γιά πρώτη φορά στή ζωή της, σαν κάτι νά της έσφιγγε τήν καρδιά της. "Όστόσο άνάπνευσε μέ άνακούφισι, όταν ό Χάλ κι' ή άγιστική θγήκαν από τή σάλλα. Προφανώς ό Χάλ δέν είχε ιδή τήν γυναίκα του. Τότε ή Τζούλια πρότεινε στόν Βάνα νά χορέψουν. "Άλλά ούτε ό χορός δέν τήν εϋχαρίστησε κι' άπογοητευμένη έπέστρεψε τó θράβυ στό σπίτι της.

"Ό Χάλ δέν είχε έπιστρέψει κι' ή υπηρέτρια τήν πληροφορήσε πώς ό κύριος είχε πη νά μή τόν περιμένω γιά τό δείπνο, γι' αὐτό ήταν άσασχολημένος!

"Έτσι ή Τζούλια έφαγε μόνη της έκείνο τó θράβυ. "Έβραζε μέσα της από τό κακό της! "Ήθελε τήν άσασχολήσι τού Χάλ! Αυτό δά, έλειπε τώρα—σκεπτόταν μέ λύσσα—νά τήν άφήνι μόνη της κι' αὐτός νά διασκεδάξη μέ τις φιληνάδες του. "Ίσως μάλιστα αατή ή νέα νά ήταν γι' αὐτόν κάτι παραπάνω από μιά άπλή ριληνάδα! "Ό θυμός της Τζούλιας κορυφώθηκε, όταν ή υπηρέτρια της της έφερε ένα γράμμα. Τό είχε φέρι κάποιο παιδί και δέν ήθελε άπάντησι. Παραξενεμένη ή Τζούλια άνοιξε τόν φακέλλο κι' άμέσως μιά φανσίμω χλωμαδα άπλώθηκε στό πρόσωπό της. Μέσα από τό φακέλλο έπεσε ένα καμμένο σπύρτο! Τίποτε άλλο! Όστε μιά λέξι!

"—Α! σκέφθηκε ή Τζούλια μέ μικρό χαμόγελο. "Ό ήλιος πήγε και της είπε γιά τό άπογευματινό ραντεβού μας!

Τό φιλιόμω της Τζούλιας είχε πληγωθή. "Αποφασιστικά σηκώθηκε, μάζεψε μερικά πρόχειρα πράγματα σέ μιά θαλίτσα τού χεριού και τήν κατέβασε στό γώλ. Κατόπιν θγίκε από τήν πίσω πόρτα τού σπιτιού και πήγε στό γκαράζ, μπήκε στό αυτοκίνητό της, έκανε τόν γύρο τού σπιτιού και σάθηκε στήν κυρία είσοδο... Μέ τό κλειδί της άνοιξε τήν πόρτα κι' άκούμπησε άπάνω στό τραπέζι ένα γράμμα πού είχε έτοιμάσει γιά τόν άνδρα της. Τού έλεγε πώς έφρευσε, ότι δέν μπορούσε ν' άνεχθή νά τήν κοροϊδεύη μπροστά στό μάτια της κι' ότι έπίετρεςε στό πατρικό της σπίτι.

"Α! όχι! όλα κι' όλα! "Αν ήθελε τή γυναίκα του, άς πήγαινε νά της ζητήσει συγγνώμη! Νά τήν παρακαλέσι νά γυρσι κοντά του!... "Η Τζούλια άραπει τή θαλίτσα της κι' έτοιμάζονταν νά φύγη, όταν ή φωνή τού Χάλ τήν έκανε νά σταθή. Δέν είχε παρατηρήσει, ότι ό άνδρας της στεκόταν στήν άκρη τού γώλ και τήν κίτταξε. Προφανώς είχε έπιστρέψει τή στιγμή πού έκείνη θρσκόταν μέσα στό γκαράζ.

—Βλέπω ότι φεύγεις, Τζούλια! είπε μέ ήρεμο τόνο φωνής ό Χάλ. Μπορώ νά μάθω γιά πού; Μήπως εινε άρρωστος ό πατέρας σου;

—Όχι! άπάντησε ή νέα άπότομα. Κανείς δέν εινε άρρωστος, αλλά άφού ή συντροφιά μου δέν σου άρκει!

—Μέ συγγωρείς, άγαπητή μου, αλλά νομίζω πώς άντιστρέφεις τά πράγματα! "Ήρθε ή στιγμή νά έξηγηθώμε, Τζούλια! "Ός τώρα, παρ' όλες τις παρακλήσεις μου, τις συμβουλές μου, δέν θέλησες νά καταλάβης ότι άν παντρευθήκα, τό έκανα γιά νόγω γυναίκα, ένα σπικίτο! Στήν άρχή υπέμεινα και υπέφερα! "Άλλά τώρα κι' έγώ θρήκα τή νέα πού μου ταιριαζει! Αατή πού είδες τ' άπόγευμα στό τή-ρούμ μαζί μου! "Όλα τελείωσαν πειά με ταξού μας, Τζούλια, και πρέπει...
Μά ή Τζούλια δέν τόν άκουγε

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΣΜΟΙ

ΙΝΔΙΑΝΑ, ΤΟ ΑΣΥΛΟΝ ΤΩΝ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΩΝ

Πώς παντρεύεται κανείς άψε-σέυσε. Τά μυουλούκια τών έρωτευτημένων και άλληλοπαγεμένων. Γάμοι μέσθ σ' ένα δευτερόλεπτο. Γάμοι φτηνοί και γάμοι πολυτελείας, Γάμοι... πάλιν στό κρεβάτι!... "Όπου οι γονεϊς απεύδουν, άλλα φτάνουν πάντα άργά. "Ό παντρώος δικηγόρος κ. Χώς, κτλ.

"Αν υπάρχει ένας έπίγειος παράδεισος γιά κείνους πού θέλουν νά παντρευτούν άνενόχλητα, αυτός εινε ασφαλώς ή πόλις Ζέφφερσονθιγ, στήν πολιτεία της "Ινδιάνας. Η Ζέφφερσονθιγ εινε ή μόνη πόλις πού παρέχει άσυλο στους έρωτευμένους και τούς παντρεύει υπ' εύθνην της και δίχως διατυπώσεις, μέσθ από τό μικρό χρονικό διάστημα.

"Όποιος θρεθή στήν πόλι αατή παντρεύεται χωρίς νά τό καταλάβη. Γι' αυτό τόν λόγο, ή κίνηση τών έρωτευμένων, τών κλειμένων ζευγαριών και κείνων τέλος πού πηγαίνουν νά παντρευτούν στήν ρωμαντική αατή πόλι από ανομολήτως, εινε τεραστιά.

Μόλις ό ταξειδιώτης αποβιβασθή στήν πλατφόρμα τού σιδηροδρομικού σταθμού ή στήν αποβάθρα της Ζέφφερσονθιγ, θά τόν πλησιάσουν οι πράκτορες τών "Γραφείων Γάμων, τα όποια εινε σκοπιωμένα σ' όλη τήν πόλι και θά τόν ρωτησουν μέ τό σοβαρότερο ύφος:

—Μήπως ό κύριος περιμένει τή νύφη; Πρόκειται νά παντρευτήτε; Θά προτιμήσετε τό γραφείο μας; Θά σάς παντρεύουμε άψε-σέυσε!...

"Η Ζέφφερσονθιγ όφειλει τήν οικονομική της εύρωστεια—και τήν δόξα της φυσικά—άποκλειστικά ως στός γάμους. Οι ευδόκιμοι κάτοικοι της, όταν εργάζονται ως υπάλληλοι στά διάφορα "Γραφεία Γάμων" έπαγγέλλονται τούς...κουμπάρους!...

Τό μεγαλύτερο "Γραφείο Γάμων, τό όποιον έχει στό ένεργητικό του ως σήμερα 110.000 γάμους, εινε τού δικηγόρου Χώς. Βρίσκεται στήν αποβάθρα, όπου καταγράφοντά πλοίαρια τού πορθημού, μέ τούς καταδικωκομένους έρωτευμένους άπ' τήν πόλι Λούιςβυ, της πολιτεας ήντικου. Τό κτίριο εινε φωταγωγημένο μέρα και νύχτα και στήν πρόσφί του φέρι μιά πελώρια έπιγραφή μ' αατά τά λόγια:

"Όσοι έρωτευμένοι δραστηρεύουν άπό τό Κέντιουκι, άς απεύδουν νά μωδιν κατευθιαν στό γραφείο μου"...

Σάν τέλειος έπιχειρηματίας ό δικηγόρος Χώς, έχει στήν ύπηρεσία του ένα πλήθος «κράχτες», οι όποιοι έπιθιθάζονται στά τράινα και στά πλοία και πηγαίνουν έκκατομάδες μιλία μακριά, γιά νά θρούν πελάτες. Οι «κράχτες» αατοί, τρομεροί άνοητομάτηδες, κατοπτίζουν σαν γενάρικα τά κλειμένα ζευγάρια στήν κατάλληλη στιγμή τά οδηγούν στόν τόπο της...έκτελέσεως! "Η άδειες τού γάμου έχουν δγη έντωμεταξύ...τηλεφωνικά!

"Ό κ. Χώς εινε πρόθυμος νά τελέση τό γάμο όπως τόν θέλουν οι θισατικοί μελλονόμενοι. Αυτό εξαρτάται άπ' τά οικονομικά τους. Καί γι' αὐτόν ακριβώς τό λόγο υπάρχουν διάφοροι τιμοκατάλογοι...γάμων.

"Όσοσ κάθε γαμήλιος τελετή εινε «μεγαλοπρεπής και έντυπωσιακή». Λόγοι έκφανονται, κτλ. κτλ.

"Όταν όμως ή άμοιβή εινε μικρή, τότε ή τελετή τού γάμου εινε σύντομη. Κ' ή άμοιβές αατές ποικιλουν από...ένα σουγιαδάκι τής τσέπης» ως έκάτο δολλλάριο!

"Ένα άλλο ζευγάρι εινε τήν άπρονοησία, μόλις έφτασε στήν Ζέφφερσονθιγ μέ τό τράινο, νά μήν πάη κατευθιαν σ' ένα γραφείο γάμων γιά νά έπισημοποιήσι τις σχέσεις τους. "Ανάδελο τό γάμο γιά τήν έπόμνη, προτιμώνας νά διακυτρεφής πρώτα σ' ένα ξενοδοχείο.

"Μά τό άσχημο γι' αατούς ήταν ότι οι γονεϊς της νέας άνακάλυψαν τό κρησφύγετό τους. Κι' έπρόλαθαν τό γάμο; θά ρωτησει. "Αστειεύστε; Οι «κράχτες» τών διαφόρων γραφείων γάμων, άγρυπνούσαν. Κι' έτσι, πριν νά μωδιν μέσ στό δωμάτιο τών έρωτευμένων οι γονεϊς της παραστρατημένης νέας, ό δικηγόρος πρόφτασε και τούς πάντρεψε πάνω στό...κρεβάτι, μπαίνοντας πρώτος!

"Όχι παίζουμε!...

πειά! Σάν τρελλή είχε άρπάξει τή θαλίτσα της, μπήκε στό αυτοκίνητό της, κι' έφυγε, έφυγε μακριά νά κρύψη τή λύσσα της, τή ντροπή της! "Ήταν μιά άχρηστη, έπιπόλαια γυναίκα! "Ένα καμμένο σπύρτο!...

